

Griffiernr. :
Not.nr. : GE 64.99.252-04

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 26 JUNI 2006

BORG SOM:

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, negentiende kamer, drie rechters, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging en de beschikking van de raadkamer, d.d. 19 september 2005, waarbij de in verdenkinggestelden verwezen werden naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. , traiteur, geboren te op
wonende te

2. , kokkin,
geboren te op wonende te

3. , met maatschappelijke zetel te

4. geboren te
op en wonende te

BURGERLIJKE PARTIJ,

5. , geboren te op en
wonende te

BURGERLIJKE PARTIJ,

HOGER BEROEF - op 3/11/06 door Mr.
de rechter ad loc van de
alle beschikkingen (d.d. 19/9/05)
op 4/11/06 door
het College van de
partijen

in zijn beschikking d.d. 19/9/05
tegen

alle beschikkingen en zee

VERDACHT VAN :

A. De eerste, de tweede en de derde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 29, 30, 39 § 1-2° en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering dd. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubriek 32.1 en ingedeeld onder klasse 2, inbreuk te hebben gepleegd op de artikelen 1 en 43 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 (BS. 26.06.1991) door, als exploitant van een inrichting, nagelaten te hebben, ongeacht de verleende vergunning steeds de nodige maatregelen te treffen om schade en hinder te voorkomen, in casu geluids-, licht- en geurhinder (cfr de stukken 21 t.e.m. 44 strafdossier)

te herhaaldelijk in de periode van 11.7.2000 tot 14.4.2004

B. De eerste, de tweede en de derde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4 § 1, 29, 30, 39 § 1-1°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1,5, 6, 6 bis, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. van 06 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende milieuvergunning (BS 26.06.1991) spijts het verbod, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd

Hoger Bedrijf - op 17/06 2004 door de recht tegen
(balken)

(art 5) of veranderd (artikel 6 bis § 1) terzake feestzalen en lokalen, wanneer deze een dansgelegenheid omvatten en de totale oppervlakte van de voor het publiek toegankelijke lokalen 100m of meer bedraagt, die overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit dd. 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 32.1 behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen.

te _____ in de periode van 11.7.2000 tot 2.8.2004 (datum milieuvergunningsaanvraag).

C. De eerste, de tweede en de derde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-6°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999), een inbreuk gepleegd te hebben op de plannen van aanleg en verordeningen die tot stand zijn gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en die van kracht blijven zolang en in de mate dat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999, of deze inbreuk voortgezet of instand gehouden te hebben, op welke wijze ook,

namelijk door op het terrein, gelegen te _____
ten kadaster gekend onder _____
in eigendom toebehorende aan de _____
met maatschappelijke zetel te _____

een magazijn te hebben omgebouwd naar restaurant-feestzaal en derhalve inbreuk gepleegd te hebben op het BPA nr. _____ (goedgekeurd bij M.B. dd 18.7.1989) en meer bepaald op artikel 2.2.2. ervan.

te _____ op 11.7.2000. (stuk 76)

De derde

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17.07.1990 te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 383.182,44 (stuk 66) zijnde **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

De vierde

Gedagvaard ten einde te horen beslissen over haar **burgerlijke partijstelling** dd. 14.04.2004 in handen van onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Gent.

De vijfde

Gedagvaard werd ten einde te horen beslissen over zijn **burgerlijke partijstelling** dd. 22 april 2005 in handen van onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Gent.

De procedure

1. Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.
2. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging in het bijzonder de beschikking van de raadkamer van 19.09.2005 tot verwijzing van de beklaagden naar de correctionele rechtbank, de dagvaarding die regelmatig werd betekend om te verschijnen voor de correctionele rechtbank op 5 december 2005 en de processen-verbaal van de terechtzitting.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 30 december 2005. De dagvaarding is ontvankelijk (art. 160 van het decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, hierna afgekort DORO).

De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De inschrijving van de dagvaarding in het gemeentelijke vergunningenregister is niet op straffe van ontvankelijkheid opgelegd (art. 161 DORO).

3. De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 5 december 2005.

Bij tussenvonnis van die datum werd mr. _____ aangewezen als lasthebber ad hoc teneinde de _____ te vertegenwoordigen in onderhavige strafvordering. De zaak werd uitgesteld om te worden behandeld op de openbare terechtzitting van 6 maart 2006.

4. Op de openbare terechtzitting van 6 maart 2006 werd bij uitvoerbaar verklaard vonnis een plaatsbezoek bevolen dat onmiddellijk werd uitgevoerd in aanwezigheid van de partijen en hun raadslieden. De rechtbank is in openbare terechtzitting ter plaatse gegaan.

5. De rechtbank vulde de dagvaarding aan in die zin dat
(vijfde gedaagde) gedagvaard werd ten einde te horen beslissen over zijn burgerlijke partijstelling dd. 22 april 2005 in handen van _____ onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Gent.

6. De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 06 maart 2006 :

– de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJEN:

- _____ bediende, wonende te _____
... haar eis tegen de beklaagden, voorgedragen door meester _____
in plaats van meester _____ beiden
advocaat te _____ die haar ter terechtzitting
vertegenwoordigt;

- _____ wonende te _____
in zijn eis tegen de beklaagden, voorgedragen
door meester _____ advocaat te _____
die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;

– de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;

– de beklaagde, _____ in zijn middelen van verdediging,
voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester _____
in plaats van meester _____ beiden advocaat te _____

- de beklaagde, _____ in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester voornoemd, in plaats van meester voornoemd;
- meester _____ advocaat te _____ in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc voor de beklaagde rechtspersoon de _____

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED :

De tenlasteleggingen A. en B.

7. Op 14 april 2004 heeft _____ wonende aan het _____ een klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd bij de onderzoeksrechter naar aanleiding van aanhoudende geluids-, geur- en lichthinder veroorzaakt door de activiteiten in de feestzaal _____ aan de _____

De klaagster woont in een appartement aan het _____ dat grenst aan de feestzaal. De zaal is gesitueerd op een ruime binnenplaats in een voormalige opslagplaats van bouwmaterialen, in de historische binnenstad.

Samen met andere buurtbewoners uitte zij sinds begin 2001 klachten over lawaaihinder ingevolge feesten in _____. Ook over geurhinder afkomstig van de traiteurskeuken zijn er klachten.

Op 22 april 2005 heeft _____ wonende aan de _____ een klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd bij de onderzoeksrechter naar aanleiding van aanhoudende lawaaihinder veroorzaakt door de activiteiten in _____

De beklaagden _____ zijn de zaakvoerders van de _____ die de feestzaal exploiteert.

Een ander buurtbewoner formuleerde zijn klacht op 24 oktober 2001 als volgt :

Eerst en vooral wil ik me verontschuldigen om niet op de vergadering aanwezig te kunnen zijn. Toch wil ik graag mijn mening i.v.m. _____ via deze brief bekend maken.

In maart 2000 werden we met de neus op de feiten gedrukt: de verbouwwerken achter onze tuin resulteerden in een feestzaal met parking.

Enkele dagen voor de opening ging ik naar _____ die me vertelde dat de zaal enkel overdag zou gebruikt worden voor recepties, kookcursussen, zakendiners e.d., maar helaas, niets is minder waar.

*Avondfeesten die natuurlijk uitlopen tot nachtfeesten met alles erop en eraan: luide muziek, mensengeriep, spelende kinderen op de parking tot een stuk in de nacht, vertrekkende auto's zelf met getoeter, storen onze nachtrust.
Onlangs hebben mijn vrouw en ik, vanuit ons bed, voor de eerste maal in ons leven, deelgenomen aan een karaoke, georganiseerd bij
Waar we ook veel last van hebben is de zware soot die de parkina verlicht maar helaas ook de achtergevels van de huizen in met als gevolg dat de slaapkamers verlicht zijn, zelfs met de gordijnen dicht. (st.14 in kaft st. 12).*

Het dossier bevat ook kopies van diverse klachten van nog andere buurtbewoners wegens nachtlawaai afkomstig van feesten in
o.m. de klacht van 21 december 2002 van
uit het , (Ik neem kennis van de opdracht van mevrouw de procureur des Konings te afdeling politiezaken dd. 28/10/2002. Ik kom namens mijn echtgenote daar die momenteel reeds een drietal weken ziek is. Het nachtlawaai is nog geenszins verbeterd. Deze nacht konden we pas na 01.30 uur de slaap vatten. Mijn bovenburen waren blijkbaar ook wakker want ik heb ze gehoord. Ik weet niet of er politietussenkomst is geweest. Bijna elk weekeind hebben we last van overdreven muziek afkomstig van de zaak Dit kan zowel op donderdag, vrijdag of zaterdag zijn.

ontkenden in hun verklaringen van 26 mei 2004 (st. 30) dat zij een feestzaal exploiteren.
(Ik betwist de benaming feestzaal en betwist ook de aantijgingen van
Ik neem mij voor mij ten gepaste tijde ten gronde te verdedigen. Meer heb ik daar niet over te verklaren.)

Nochtans bevat het dossier ook het verslag van het buurtoverleg van 12 december 2001 (waarop naast de burens, ook de politie, de Dienst Leefmilieu en de horecacoach aanwezig waren) en waar impliciet de ernst van de klachten erkende en diverse beloftes deed om de hinder te voorkomen.
In dit verslag staat o.m. het volgende :

3.3 Resultaten buurtonderzoek

(politie) deelt de belangrijkste bevindingen van het buurtonderzoek mee aan de aanwezigen.

Deze zijn:

- de overlast veroorzaakt door het vindt hoofdzakelijk plaats op vrijdag en zaterdag
- het is in hoofdzaak het geluid (muziek en stemmen) die de overlast veroorzaakt
- andere oorzaken van overlast zijn de verlichting op de parking van het te geurhinder veroorzaakt door de kookactiviteiten van het en het laden en lossen van goederen bestemd voor of afkomstig van
- het belangrijkste gevolg van deze problemen is een daling van de slaapkwaliteit, zeker van de aanwezige buurtbewoners.

Het buurtonderzoek werd uitgevoerd in augustus 2001 en in de week van 3 tot 7 december 2001. De buurtbewoners melden dat de situatie zoals geschetst in het buurtonderzoek sindsdien onveranderd is gebleven

3.4 Oorzaak geluidsoverlast

De buurtbewoners delen mee dat de geluidsoverlast vooral veroorzaakt wordt door muziek afkomstig van het . Ze vermoeden dat deze overlast sterk in de hand wordt gewerkt door een gebrekkige isolatie van het dak.

meldt dat hij, om de geluidsoverlast te beperken, in juni 2001 een geluidsbegrenzer heeft laten installeren waardoor er maximum 90dB(A) kan worden geproduceerd door zijn geluidsinstallatie en ook duidelijke afspraken heeft gemaakt met zij die van de installatie gebruik maken. belooft dat hij deze grens zal verlagen tot 85dB(A).

3.5 Lawaai parking

De buurtbewoners delen mee dat er ook veel geluidsoverlast wordt veroorzaakt op de parking van . Meerbepaald gaat het vooral om lawaai van pratende en roepende klanten en lawaai van aan- en afrijdende auto's. (politie) maakt de eigenaar duidelijk dat de overlast van de klanten op de parking zijn verantwoordelijkheid is.

belooft dat hij, op vraag van de buurtbewoners en een bord zal bevestigen met daarop de vraag aan de klanten om de rust van de buurtbewoners te respecteren.

4.1 Lichthinder

De verlichting op de parking van zorgt voor overlast bij sommige buurtbewoners. Volgens hen is de verlichting zodanig geplaatst dat het licht binnenschijnt in hun slaapkamer. heeft in het verleden al minder sterke lampen laten plaatsen om dit te verhelpen maar desondanks ondervinden de buurtbewoners hiervan nog steeds hinder.

Er wordt voorgesteld om aan de lampen kleppen te bevestigen waardoor het licht uitsluitend gericht wordt op de parking.

Er wordt afgesproken dat de politie een plaatsbezoek zal brengen bij en bij de buurtbewoners om een beter inzicht te krijgen in de situatie en een oplossing te vinden.

4.2 Geurhinder

De buurtbewoners delen mee dat ze ook last ondervinden (vooral tijdens de zomer als hun ramen openstaan) van rook en geur afkomstig van de schouw van het . zal contact opnemen met de Dienst Stedebouw om na te gaan of de schouwen juist geplaatst zijn of welke verbeteringen hieraan kunnen worden gedaan.

8. Het staat vast dat de beklaagden zonder milieuvergunning een feestzaal die een dansgelegenheid omvat met een totale oppervlakte van minstens 100 m² hebben geëxploiteerd in de periode van 11 juli 2000 tot 2 augustus 2004.

9. Volgens de rubriek 32.1. van de indelingslijst van VLAREM I zijn feestzalen en lokalen, wanneer deze een dansgelegenheid omvatten en de totale oppervlakte van de voor het publiek toegankelijke lokalen meer dan 100 m² bedraagt, onderworpen aan een milieuvergunning klasse 2.

Vallen niet onder deze indelingsrubriek:

- in tenten georganiseerde dansactiviteiten met een maximale duur van 3 opeenvolgende dagen, maximaal tweemaal per jaar, op hetzelfde perceel of dezelfde percelen;
- feestzalen of lokalen waarin enkel dansactiviteiten gekoppeld aan bijzondere gelegenheden worden georganiseerd.

Onder "bijzondere gelegenheden" wordt verstaan : er moet een bijzondere reden zijn om deze dansactiviteit te organiseren. Voorbeelden van dergelijke bijzondere reden zijn: kermissen, carnavals, schoolfeesten, jaarfeesten van een vereniging, huwelijksfeesten, jubileumvieringen e.d. Het betreft hier feestzalen of lokalen waarin slechts occasioneel dansactiviteiten plaatsgrijpen. Dit houdt in dat ook steeds samen aan de volgende criteria dient voldaan te worden:

- maximaal 12 gelegenheden per jaar
- maximaal 2 gelegenheden per maand
- de sommatie van deze gelegenheden mag zich maximaal over 24 kalenderdagen per jaar spreiden(ingeval een dansgelegenheid avonduren alsook morgenuren van de daarop volgende kalenderdag omvat , dienen 2 kalenderdagen geteld).

10. Volgens de rubriek 32.1. van de indelingslijst van VLAREM I volstaat dat er dansgelegenheid is.

Art.1.1.2. van VLAREM II geeft de definities van ontspanningsinrichtingen nl.:

'Lokalen met een dansgelegenheid' zijn aldus alle lokalen met een dansvloer, ongeacht de oppervlakte van deze dansvloer, alsmede alle aanhorigheden die, al dan niet tegen betaling voor het publiek toegankelijk zijn, ook al is de toegang tot bepaalde categorieën van personen beperkt. (art.1.1.2. van VLAREM II).

11. De beklaagden hielden steeds voor dat zij niet vergunningsplichtig waren omdat zij minder dan 12 dansgelegenheden hadden.

Ten onrechte beriepen de beklaagden zich op deze uitzondering met betrekking tot het organiseren van max. 12 gelegenheden per jaar.

Die uitzondering is immers gekoppeld aan *bijzondere gelegenheden* zoals hierboven vermeld. Het was de wetgever zijn bedoeling daarmee te verhinderen dat elke parochiezaal waar eens een trouwfeest of jubileum e.d. plaatsvindt milieuvergunningsplichtig zou zijn. Anderzijds heeft men, om te voorkomen dat dit verdoken feestzalen zouden worden, daar bijkomende beperkingen opgelegd nl. *maximaal 12 gelegenheden per jaar, maximaal 2 gelegenheden per maand en de sommatie van deze gelegenheden mag zich maximaal over 24 kalenderdagen per jaar spreiden.*

Een feestzaal waar huwelijksfeesten, bedrijfsfeesten, verjaardagsparty's georganiseerd worden valt daar dus niet onder en is dus vergunningsplichtig wanneer aan de oppervlakenorm voldaan is. Dit is in onderhavige zaak manifest het geval.

12. Bij besluit van 7 oktober 2004 heeft het college van burgemeester en schepenen van de milieuvergunning voor "het exploiteren van een zaal met dansgelegenheid rubriek 32.1.(2) feestzaal met dansgelegenheid (250 m²) geweigerd.

Er werden 23 bezwaarschriften ingediend door omwonenden. De klachten omtrent de geluidshinder werden gegrond bevonden. Het college was van oordeel *'dat ten aanzien van de aangevraagde exploitatie van de feestzaal met dansgelegenheid, de inrichting momenteel niet uitgevoerd kan conform de Vlare-II-voorwaarden en dat er ook geen garanties zijn dat de inrichting in de toekomst uitgevoerd zal worden conform de Vlare-II-voorwaarden'*.

Er werd wel akte genomen van de melding van de beklagde voor een inrichting met als voorwerp "het exploiteren van een traiteurzaak rubriek 3.3.(3) lozen van huishoudelijk afvalwater, afkomstig van de traiteurzaak, in de openbare riolering".

De bestendige deputatie van de provincieraad verwierp
op 7 april 2005 het beroep van de tegen die
weigeringsbeslissing.

Daartegen heeft zij een annulatieberoep bij de Raad van State ingediend.

13. Ook naar aanleiding van het plaatsbezoek van de rechtbank op 6 maart 2006 is gebleken dat er onmiskenbaar sprake is van een vergunningsplichtige feestzaal.

De zaal is duidelijk ingericht als feestzaal met dansgelegenheid. Er is een bar, een professionele muziekinstallatie, een dansvloer, er wordt met DJ gewerkt (zie verslag 2° buurtoverleg van 13 oktober 2003 st. 6 dossier mr.

Ook uit de reclamefolders die ter plaatse werden aangetroffen blijkt dat de exploitanten hun zaal aanbieden o.m. voor verjaardags- en huwelijksfeesten en dat zij daartoe is ingericht (zie foto's folder, zie foto's genomen door de verbalisanten).

Tenslotte blijkt uit het overzicht van de facturen verzameld naar aanleiding van het onderzoek naar de vermogensvoordelen dat er naast recepties en diners ook bedrijfs- en personeelsfeesten, familie- en huwelijksfeesten, diner-dansant werden georganiseerd (st.130-131).

14. Bij beschikking van 30 augustus 2005 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent werd in kort aeding, op vordering van verbod opgelegd om
de (feest)zaal met dansgelegenheid gelegen te aan
verdere te exploiteren onder verbeurte van een dwangsom
van € 2.500,00 per vastgestelde inbreuk.

Op 12 januari 2006 verklaarde de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent de vordering van de om de
BURGEMEESTER van te bevelen zijn sluitingsbevel van 15 juli 2005 op
te heffen en verbod op te leggen tot het plegen van feitelijkheden en tot het nemen van maatregelen die de uitbating van de inrichting zouden verhinderen of beperken, ongegrond.

15. Uit het dossier en uit het bovenstaande blijkt ook dat de beklagden verzuimd hebben steeds de nodige maatregelen te treffen om geluids-, licht- en geurhinder te voorkomen in de periode van 11 juli 2000 tot 14 april 2004;

Het dossier bevat naast het bovenvermelde buurtonderzoek dat door de politie werd uitgevoerd ook overzichten van klachten waarbij herhaaldelijk naar de politie werd gebeld. Het feit dat die niet steeds zelf positieve vaststellingen kon doen tast de geloofwaardigheid van de klagers niet aan. Het is immers algemeen gekend dat in zaken, vooral van nachtlawaai, het vaak voorkomt dat geen nuttige vaststellingen kunnen gebeuren hoewel de klachten ernstig zijn. Dit heeft te maken met de aard van de hinder die niet altijd permanent is, de snelheid van optreden en de alertheid van de politiediensten, de houding van de veroorzaker van het lawaai, het feit dat de poorten gesloten werden gehouden tijdens feesten waardoor de politie soms niet binnen kon...

Toch werd ook in deze zaak ook door de politie vastgesteld dat er hinder werd veroorzaakt door de exploitatie van

Bijvoorbeeld op 6 oktober 2002 stelt de politie om 00.00 u., na klacht van vast dat er geluidsoverlast is afkomstig van een live
band welke aan het spelen was in de feestzaal tijdens een privéfeest.

verklaarde : Ik neem er kennis van dat er klacht is ingediend
wegens geluidsoverlast komende van mijn zaak gelegen in de
Ik ben uitbater van de zaak. Momenteel is
er een privé feest in de feestzaal met een live band. Ik verneem dat de overlast
afkomstig is van deze muziek. De band bestaat uit één saxofoon en één pianist.
Om de overlast te beperken zal ik de muziek zachter laten zetten.

Op 11 april 2004 om 00.54 u., na klacht van nog een andere buurtbewoonster komt de politie ter plaatse en stelt
vast :

Plaats van de feiten betreft feestzaal: Aldaar is een privé-feestje aan de gang op het moment van onze vaststellingen. Betreft elektronisch versterkte muziek welke buiten de muren van de zaak duidelijk hoorbaar is en dus storend kan zijn voor de buurtbewoners. Gezien klaagster niet wenst verontrust te worden kunnen wij de overlast binnenin de woonst niet constateren.

Bij het betreden van de feestzaal worden wij te woord gestaan door de eigenaar van de zaak, net name Wij begeven ons met naar buiten, gezien betrokkene er niet van overtuigd is dat wij buiten de zaak geluidsoverlast kunnen vaststellen. De Wilde bevestigt ons dat het geluid buiten hoorbaar is, doch betwist het feit dat dit overlast bezorgt voor de buurtbewoners. Betrokkene is ervan overtuigd dat, indien de bewoners die last hebben van nachtgerucht hun vensters en hun gordijnen gesloten houden, er geen overlast waar te nemen is binnenin de woonst van klaagster.

verklaart dan aan de politie :

Ik neem er kennis van dat er een klacht is gevormd wegens nachtgerucht. Er zijn hier al vijf jaar problemen aan de gang inzake nachtgerucht. De muziek die momenteel speelt is begrensd tot 90 Decibel. Wij doen ons uiterste best om de muziek binnen het gebouw te houden. Volgens mij is er geen geluidsoverlast.

Net zoals het verder exploiteren na de weigering van de milieuvergunning en het negeren van het sluitingsbevel van de burgemeester van 15 juli 2005 zijn onwillige houding typeert, zo typeren de verklaringen van de eerste en tweede beklagde hun onbegrip ten aanzien van de klachten van de omwonenden. Zij minimaliseren de klachten en stellen de klagers voor als onverdraagzaam en houden daarbij nog leugenachtig voor dat het altijd dezelfde persoon is die klaagt (st. 11, kaft 2 Ter info). Wat overigens niet eens terzake zou doen.

Naar aanleiding van het plaatsbezoek van de rechtbank werd melding gemaakt van een incident waarbij een bejaarde buurvrouw van vanuit haar appartement haar servies stuk gooide op het dak van de feestzaal omdat zij moegeterd was door het nachtelijk lawaai.

Naar aanleiding van het plaatsbezoek ook werd door de burgerlijke partij uitgelegd hoe zij in een andere kamer diende te gaan slapen wanneer er een feest aan de gang was.

De rechtbank heeft tijdens het plaatsbezoek zelf vastgesteld dat de muziek tot buiten hoorbaar was wanneer de muziekinstallatie, met de geluidsbegrenzer in werking, op haar sterkste vermogen staat. De decibelmeter van de eerste beklagde gaf dan binnen in de zaal een geluidsniveau van 78-80 dB aan.

Uit het besluit van 7 oktober 2004 van het college van burgemeester en schepenen van tot weigering van de milieuvergunning blijkt dat om geen overschrijding van de geluidsnorm te hebben, er in de zaal slecht een maximaal geluidsniveau van 71 dB(A) mag geproduceerd worden en dat dit *'een onrealistisch geluidsniveau is om dansactiviteiten te organiseren'* (st. 626).

De rechtbank acht de tenlasteleggingen A en B bewezen.

De tenlastelegging C.

16. De beklaagden wordt ten laste gelegd op 11 juli 2000, bij inbreuk op art. 146, 6° DORO, een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 2.2.2. van het Bijzonder Plan van Aanleg (BPA) (goedgekeurd bij M.B. dd 18.7 .1989) door op het perceel in kwestie een magazijn te hebben omgebouwd naar restaurant-feestzaal.

17. Volgens het BPA ligt de feestzaal in een zone voor tuinen en binnenkern en mag, volgens art. 2.2.2. van dit BPA, in deze zone geen horeca.

Art. 146, 6° DORO stelt strafbaar de inbreuken gepleegd:

- op de plannen van aanleg en verordeningen die tot stand zijn gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en die van kracht blijven zolang en in de mate dat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavig decreet
- gepleegd na de datum van inwerkingtreding van het DORO
- of op welke wijze ook voortzet of in stand houdt
- tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn.

Deze bepaling is analoog aan deze van artikel 146, 2° m.b.t. de uitvoeringsplannen. Ook hier wordt beoogd de zelfs niet-vergunningplichtige werken, activiteiten e.d. die strijdig zijn met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg strafbaar te stellen.

Het gaat dus niet om een bouw misdrijf wegens een zonder stedenbouwkundige vergunning uitgevoerde vergunningsplichtige functiewijziging in de zin van het Besl. VI. Reg. van 14 april 2000, maar om een inbreuk op een bestemmingsvoorschrift van een plan van aanleg die autonoom strafbaar is.

De inrichting en de exploitatie van de feestzaal is in strijd met de bepalingen van het BPA.

De beklaagden beschikken niet over een bouwvergunning. Een eventuele bouwvergunning zou zelfs niet wettig kunnen verleend worden.

Het staat vast dat op 11 juli 2000 het voormalige magazijn van bouwmaterialen als feestzaal werd ingericht en gebruikt en dat dit in strijd is met het voormeld BPA-voorschrift dat horeca in die zone verbiedt.

De rechtbank acht de tenlastelegging C eveneens bewezen.

Over de strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

18. Met de Wet van 4 mei 1999 werd in het Belgische straf- en strafprocesrecht de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen ingevoerd (B.S. 22 juni 1999 en van kracht sinds 2 juli 1999).

Een rechtspersoon is krachtens art. 5 Sw. strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Een cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk.

Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden. Dit betekent dat hij (de natuurlijke persoon) de inbreuk bewust en vrijwillig moet hebben gepleegd. Dit vereist geen bijzonder opzet.

In deze zaak brengt dit met zich dat rechtspersoon en natuurlijke personen samen kunnen vervolgd en veroordeeld worden.

19. werd opgericht op 22 april 1987 door de eerste en tweede beklagde samen. Beide zijn de vennoten en ook de zaakvoerders.

De vennootschap heeft volgens haar statuten tot doel :

'alle hoegenaamde industriële, commerciële, financiële, roerende of onroerende verichtingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staan met de uitbating van drankgelegenheden, restaurants, hotels, banketbakkerijen en verbruikssalons; het vervaardigen, de in- en uitvoer van alle horecagrondstoffen, en eetwaren zowel groot- als kleinhandel, dienst traiteur, de handel van deze en ondermeer van wijnen, waters, bieren en gistdranken in hoedanigheid van eigenaar, commissionair en geconsigneerde; de overdracht en de overname van handelsfondsen. De aankoop, de verkoop en de vervaardiging van alle materiële goederen met betrekking tot het maatschappelijk doel van de vennootschap: de vorming en de vervaardiging van dranken. De vennootschap mag op welke wijze ook betrokken zijn in zaken, ondernemingen of vennootschappen die hetzelfde, een soortgelijk of samenhangend doel hebben, of die de ontwikkeling van haar onderneming kunnen bevorderen, haar grondstoffen kunnen leveren of de afzet van haar producten vergemakkelijken'.

Haar zetel is gevestigd aan
de vaststellingen gebeurden.

waar ook

is de exploitant van de feestzaal.

Het misdrijf werd gepleegd tijdens en ten behoeve van de exploitatie. Zij haalt uit het misdrijf ook economisch voordeel.

20. De beklaagden hebben de feiten wetens en willens gepleegd werd. Zij zijn de zaakvoerders en uit hun verklaring blijkt dat zij alle beslissingen samen nemen (kaft 13, st. 51 e.v.).

Zij handelden enkel en alleen uit winstbejag.

Als natuurlijke persoon zijn zij eveneens strafrechtelijk verantwoordelijk.

Over de straffen

21. De rechtbank gaat niet in op de vraag van de beklaagden hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen. De feiten zijn gepleegd in professioneel verband. De beklaagden hebben langdurig en doelbewust de strafwet overtreden.

Een opschorting van de uitspraak van de veroordeling zou een onvoldoende maatschappelijke reactie inhouden ten aanzien van een vorm van criminaliteit die zeer nadelige gevolgen heeft en waarvan blijkt dat zij door daders gemakkelijk wordt gehandhaafd in de veronderstelling dat deze criminaliteit niet ernstig is en door commerciële of economische motieven wordt verontschuldigd.

Bovendien blijkt uit niets dat een veroordeling hun toekomstige maatschappelijke situatie ernstig in het gedrang zou brengen.

22. De onderscheiden feiten zijn in hoofde van alle beklaagden de uiting van een zelfde misdadig opzet zodat telkens slechts één straf dient te worden opgelegd, de zwaarste.

23. In hoofde van de eerste en tweede beklagde kunnen de inbreuken onder A. en B., krachtens art. 39 van het Milieuvergunningsdecreet, worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 jaar en/of een geldboete van 100,00 EUR tot 100.000,00 EUR.

De inbreuk onder C. kan worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of een geldboete van 26,00 EUR tot 400.000,00 EUR.

De illegale exploitatie geeft aanleiding tot lawaaihinder.

Lawaai is schadelijk voor wie er (vrijwillig of gedwongen) aan onderworpen wordt.

Geluidshinder verstoort ernstig de leefbaarheid van de omgeving, het woongenot en de nachtrust en kan aldus een psychische en fysieke belasting betekenen en maakt een vorm van terreur uit.

De beklaagden hebben het misdrijf in professioneel verband gepleegd en handelden uit winstbejag. Zij hebben daarbij geen enkel respect betoond voor de rust van de omwonenden en de leefkwaliteit in de stad.

Zij hebben ook weinig of geen schuldinzicht.

Gelet op de ernst van de feiten dient een gevangenisstraf en een geldboete te worden opgelegd.

De eerste en tweede beklaagde hebben een blanco strafrechtelijk verleden om die reden wordt de gevangenisstraf met uitstel opgelegd.

De beklaagden zullen dit als waarschuwing voor de toekomst begrijpen.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het winstbejag dat wordt nagestreefd. Een geldboete moet van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden.

Bovendien moet er rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving.

24. In hoofde van de _____ geldt art. 7bis Sw., ingevoegd door de Wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen dat de straffen heeft ingesteld die op een rechtspersoon kunnen worden toegepast.

In casu kan de vennootschap gestraft worden met een geldboete en een bijzondere verbeurdverklaring.

Daarbij dient rekening te worden gehouden met de specifieke berekeningswijze voor het bepalen van het minimum en maximum van de geldboete van toepassing op de rechtspersoon.

Art. 41bis Sw. bepaalt dat wanneer de wet op het feit een vrijheidsstraf en/of geldboete stelt, de geldboete toegepast op de rechtspersoon een geldboete zal zijn van minimum 500,00 EUR vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de minimumvrijheidsstraf, doch niet lager dan de minimumgeldboete gesteld op het feit. De maximumgeldboete zal zijn 2.000,00 EUR vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de maximumvrijheidsstraf, doch niet lager dan het dubbele van de maximumgeldboete gesteld op het feit.

Aldus is op de feiten onder A. en B. een geldboete van toepassing van **minimum 133,33 EUR** (nl. 500 euro x 8/30 = 133,33; Ingevolge art. 25 Sw. duurt een maand gevangenisstraf 30 dagen) en **maximum 200.000 EUR** (2.000 EUR x 12 = 24.000 EUR en is lager dan het dubbele van de maximumgeldboete bepaald door de wet).

Op het feit onder C. is een geldboete van toepassing van **minimum 133,33 EUR** (nl. 500 euro x 8/30 = 133,33; Ingevolge art. 25 Sw. duurt een maand gevangenisstraf 30 dagen) en **maximum 800.000 EUR** (2.000 EUR x 60 = 120.000 EUR en is lager dan het dubbele van de maximumgeldboete bepaald door de wet).

25. Gelet op het winstbejag en de lange duur van de feiten dient een geldboete te worden opgelegd die enerzijds bestraft en anderzijds ontradend werkt voor de toekomst.

De beklaagde moet beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Bovendien vervalst zij de concurrentie met bedrijven die wel de nodige inspanningen doen om op wettige wijze te werken.

26. De feiten, zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor, deels na 1 maart 2004, datum vanaf welke de opdecimes werden gebracht op 45 zodat de geldboeten dus verhoogd moeten worden met 45 decimen.

Over de bijzondere verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel

27. Overeenkomstig art. 42, 3° Sw. kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen worden verbeurdverklaard.

28. Het openbaar ministerie vordert eveneens de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk verkregen vermogensvoordeel en begroot dit op 383.182,44 EUR (st. 65).

De berekening slaat op de inkomsten van [naam] uit de exploitatie als horeca-inrichting zelf. Dus binnen de gelagzaal van de zelf.

Er werd geen rekening gehouden met de inkomsten uit de verhuur van de autostandplaatsen binnen hetzelfde pand en de inkomsten uit de traiteurdienst van [naam] (de maaltijden worden wel aldaar bereid).

Enkel de inkomsten werden meegerekend die uit de facturen blijken voort te komen van activiteiten binnen de horeca-inrichting En dit vanaf het jaar 2000, jaar waar de horeca-activiteiten volgens de verklaringen van de beklaagden zijn begonnen.

Dit bedrag komt overeen met de bruto-winst die [naam] uit haar illegale activiteiten heeft gehaald.

De beklaagde beschikte over geen milieuvergunning en kon dus niet legaal exploiteren. Per definitie zijn haar inkomsten uit die activiteiten wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen.

De rechtbank is van oordeel dat het principieel niet kan aanvaard worden dat veroordeelden in het bezit gelaten worden van de voordelen of winsten die zij uit een misdrijf haalden. Misdrijven plegen mogen immers niet lonend zijn. Dit zou een verkeerd signaal zijn ten aanzien van burgers en bedrijven die wel de wet naleven, correct handelen en daartoe inspanningen en investeringen doen. Het zou dus ook de geloofwaardigheid van, en het vertrouwen in de overheid ondermijnen.

29. [naam] werpt op dat zij geen winst boekte en dat het netto-resultaat in de periode 2000-2004 zelfs negatief is.

Hoewel de rechter bij het bepalen van het illegaal vermogensvoordeel geen rekening moet houden met de gemaakte kosten, is de rechtbank van oordeel dat een onderscheid zou kunnen gemaakt worden met legale en illegale kosten.

De beklaagde is echter ongeloofwaardig wanneer zij voorhoudt dermate veel kosten te hebben gemaakt dat zij geen winsten heeft gehad. Uit het dossier blijkt dat [naam] een bloeiende en goedge draaiende zaak is met een aanzienlijke omzet.

Bij gebrek aan precieze berekening is de rechtbank van oordeel dat het in de geïncrimineerde periode (11.07.2000 tot 02.08.2004) wederrechtelijk verkregen vermogensvoordeel minimaal begroot kan worden op 100.000,00 EUR en dat dit bedrag dient te worden verbeurd verklaard.

Over de toepassing van art. 39§2 Milieuvergunningdecreet

30. Na diverse vaststellingen werd een milieuvergunning aangevraagd en werd deze geweigerd. Desondanks gaan de beklaagden verder met de illegale exploitatie.

De rechtbank stelt vast dat de administratieve overheid, ondanks dat zij op de hoogte is van de wederrechtelijke exploitatie, verder laat betijen en geen gebruik maakt van haar bevoegdheden om een einde te maken aan een wederrechtelijke toestand en misdrijf.

Dergelijke houding is gevaarlijk voor de geloofwaardigheid van de rechtsstaat en het geloof van de burger in de instellingen. Naar het oordeel van de rechtbank is de gemeenschap beter gebaat met een degelijke handhaving dan met bemiddeling en coaching van als misdrijven omschreven feiten.

31. Het openbaar ministerie vorderde ter zitting eveneens het opleggen van een exploitatieverbod met een dwangsom per dag dat dit bevel niet wordt nageleefd.

Ook de burgerlijke partijen vorderden een exploitatieverbod en een dwangsom van 2.500,00 EUR per vastgestelde inbreuk.

Ingevolge art. 39 § 2 van het Milieuvergunningsdecreet kan de rechter - na de partijen gehoord te hebben - bij wijze van veiligheidsmaatregel het verbod uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van de inbreuk ligt te exploiteren gedurende de termijn die hij bepaalt.

De partijen werden daarover gehoord.

Nu uit het bovenstaande is gebleken dat er daadwerkelijk aanzienlijke geluidshinder bestaat en de inrichting niet over een milieuvergunning beschikt, is het noodzakelijk dat een exploitatieverbod wordt opgelegd.

Gelet op de kwaadwillige houding van de beklaagden dient hen eveneens een afdoend hoge dwangsom te worden opgelegd per dag dat dit verbod niet wordt nageleefd.

De herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur

32. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert bij brief van 8 november 2004 aan de onderzoeksrechter en aan de procureur des Konings de staking van het strijdige gebruik door de verwijdering van alle horeca-accommodatie op grond van volgende overweging:

Het perceel is gelegen in een bij MB d.d. 18/07/1989 goedgekeurd in een zone voor woningen – klasse A. Het magazijn bevindt zich in de zone voor tuinen en binnenkern. In deze zone is de bestemming horeca niet toegelaten. In de uitzonderingen onder punt (3) is bepaald dat horeca op de binnenkern slechts toegestaan wordt voor zover de daar gesitueerde constructies functioneel in relatie staan met het hoofdgebouw. Dit is hier niet het geval zodat de bestemming restaurant-feestzaal stedenbouwkundig onaanvaardbaar is.”

Zij vordert eveneens een dwangsom van 125,00 EUR bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Ter terechtzitting heeft ook het openbaar ministerie dit herstel en een dwangsom gevorderd.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Dit herstel is nog steeds noodzakelijk om een einde te maken aan de aantasting van het bestemmingsvoorschrift.

Gelet op de onwil van de beklagden om de horeca-uitbating te staken dient aan de beklagden een dwangsom te worden opgelegd.

Op burgerrechtelijk gebied

33. De burgerlijke partijen vorderen een niet gespecificeerde schade die zij respectievelijk *ex aequo et bono* begroten op 3.000,00 EUR en 4.000,00 EUR te vermeerderen met de vergoedende intresten sedert 01/01/2004 (gemiddelde datum) tot heden, de gerechtelijke intresten vanaf heden tot de dag der algehele betaling en de kosten van stelling.

Zoals hierboven vermeld en reeds beoordeeld vorderen zij eveneens een exploitatieverbod.

Uit het dossier blijkt dat de burgerlijke partijen langdurig ernstige hinder hebben ondervonden.

Het fundamentele recht van de burgerlijke partijen op een gezond leefmilieu en op de eerbiediging van hun woonst en hun gezin- en privéleven werd langdurig geschonden.

Artikel 8 van het E.V.R.M., zoals ingevuld door de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens (cfr. P. DE HERT, Art. 8 E.V.R.M. en het Belgisch recht, De bescherming van privacy, gezin, woonst en communicatie, Mys en Breesch, 370 e.v.; zie ook EHRM, 9 december 1994, TMR 1995/4, 294) en art. 23 van de Grondwet vormen de basis voor deze rechten.

Een langdurige en ernstige schending als in casu van voormelde rechten kan niet worden afgedaan met een traditionele 1,00 EUR morele schade.

Een schadevergoeding van 2.500,00 EUR aan elk der burgerlijke partijen is redelijk en billijk.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185 § 1, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 5, 7, 25, 38, 40, 41, 41bis, 44, 45, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek;
alsmede de artikelen en wetsbepalingen zoals hiervoor onder de tenlasteleggingen A, B en C vermeld;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8 en 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK ten overstaan van ALLEN.**

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B en C samen tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF VAN VIER MAANDEN** en tot een **GELDBOETE van VIJFDUIZEND (€ 5.000,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op zevenentwintigduizend vijfhonderd (27.500) euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN.**

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis in hoofde van de beklagde _____ wat betreft de uitgesproken HOOFDGEVANGENISSTRAF van VIER MAANDEN zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklagde _____ verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op HONDERD ZEVENDEERTIG KOMMA VIJFTIG EURO te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen **A, B en C samen tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF VAN VIER MAANDEN** en tot een **GELDBOETE van VIJFDUIZEND (€ 5.000,00) EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op zeventwintigduizend vijfhonderd (27.500) euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis in hoofde van de beklagde _____ wat betreft de uitgesproken HOOFDGEVANGENISSTRAF van VIER MAANDEN zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklagde _____ verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op HONDERD ZEVENDEERTIG KOMMA VIJFTIG EURO te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B en C samen tot een GELDBOETE van VIJFDUIZEND (€ 5.000,00) EURO.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op zevenentwintigduizend vijfhonderd (27.500) euro.

Beveelt lastens overeenkomstig artikel 42.3, 43, 43bis strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van 100.000,00 EUR, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

4. DE GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt de beklaagden en de beklaagde rechtspersoon HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 137,34 EUR.

Legt de veroordeelden eveneens ELK een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

ALS MILIEUVEILIGHEIDSMATREGEL

Legt **verbod op** om de feestzaal met dansaerleerheid aan de te exploiteren.

VEROORDEELT **en** IEDER tot het betalen aan het openbaar ministerie en aan elk der burgerlijke partijen een dwangsom van 500,00 EUR per dag dat dit verbod wordt overtreden.

ALS STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt

op vordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur, **over te gaan tot de staking van het horeca-gebruik** door de verwijdering van alle horeca-accommodatie in haar lokalen te

en dit **binnen een termijn van één maand**, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W. **onder verbeurte van een dwangsom van € 125,00 per dag** aan de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur en aan het openbaar ministerie.

zegt voor recht dat de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eis van de burgerlijke partijen
toelaatbaar en deels gegrond.

Veroordeelt de beklaagden

en **solidair om te betalen aan elk der burgerlijke partijen de som van tweeduizend vijfhonderd (€ 2.500) euro**, telkens te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 01 januari 2004 (gemiddelde datum) tot heden, de gerechtelijke intresten vanaf heden tot de dag der algehele betaling en de kosten van stelling.

* * * * *

Aldus geweest en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ZESENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN ZES.

Aanwezig :

- voorzitter, die de terechtzitting
- voorzit.
- rechter,
- rechter,
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier.